

L'INFORMATIU

BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ MUNICIPAL DE TORROELLA DE FLUVIÀ

Núm. 57

agost 2018

L'Ajuntament informa

Telèfons d'urgències:

Ajuntament de Torroella de Fluvià	Tel. 972 52 02 60 Fax 972 55 02 63
Pere Moradell i Puig (alcalde)	mòbil 649 44 92 23
Dispensari mèdic de Torroella	972 52 04 89
Creu Roja	972 50 56 01
CAP l'Escala	972 77 60 60
Mossos d'Esquadra	112 (demaneu per la Comissaria de Roses)
Bombers	972 67 42 73 (Figueres) 112 (Girona)
Hospital de Figueres	972 50 14 00
Farmàcies	St. Pere 972 52 00 15 L'Arbre Sec 872 00 40 28
Protecció Civil	urgències 062

Ajuntament - Horari d'oficina:

Secretària: Maria Fernández Rosales
Hores convingudes

Recaptació: Dolors Camps i Pujolar
De dilluns a divendres, de 9.30 a 13.30 hores

Administrativa: Cristina Clara Garcia
De dilluns a divendres, de 9.30 a 13.30 hores

Alcalde: Pere Moradell i Puig
De dilluns a divendres, hores convingudes

Dispensari mèdic: *Dimarts de 8.00 h a 12.00 h*
Dijous de 8.00 h a 14.00 h
Telèfon: 972 52 04 89

ATS: *Dijous de 8.00 h a 14.00 h*

Assistent social: *un cop al mes, cal trucar per demanar hora*

Oficina de Correus:

Torroella de Fluvià, de dilluns a divendres, de 13 a 13.15 h.
Àngel Posas (Sant Tomàs), de dilluns a divendres, de 8.30 a 9.00 h.
Vilacolum, oficina de Sant Pere Pescador, de 10 a 11.30 h.

Pere Moradell i Puig

Benvolguts veïns,

Novament, em toca dirigir-vos unes paraules des d'aquest Butlletí Informatiu que edita aquest Ajuntament. L'INFORMATIU pretén ser l'òrgan d'expressió de l'Ajuntament, però també ha de ser-ho de tot el municipi. Per això vull fer una crida a tothom que tingui alguna inquietud per escriure que es llanci a fer-ho. Aquesta publicació vol donar una oportunitat als torroellencs i les torroellenques perquè desenvolupin aquesta pràctica literària.

La feina realitzada fins avui ens esperona, a mi personalment i a tot l'Ajuntament, a continuar treballant en la mateixa línia l'any que ens queda de mandat. Hem millorat la façana de les antigues escoles, s'ha arranjat el camí rural de Sant Tomàs a Vilacolum, tot reforçant el ferm i asfaltant el Camí de les Pedreres. S'ha creat un nou espai d'esbarjo per a la mainada a Vilacolum. En definitiva, hem continuat millorant el municipi perquè tothom estigui orgullós d'habitar-hi.

Només em queda convidar-vos a llegir aquestes pàgines i demanar-vos que mantingueu la confiança en la nostra feina. Errar és humà i no és cap pecat rectificar, ja que sempre si és a temps.

Condicionament de camins rurals

El darrer ple del 2014 es va aprovar inicialment el projecte d'obres de pavimentació de camins rurals, amb un pressupost inicial de 194.383,17 euros. El projecte va ser redactat per l'enginyer industrial Josep Ramis Pagès i afectava els camins de Sant Tomàs de Fluvià a Sant Miquel de Fluvià i Vilacolum i travessera Sud-Nord de Sant Tomàs de Fluvià, ca-

mins que connecten els tres nuclis del municipi i era una obra prioritària.

Finalment, el ple de la Corporació en data 14 de març de 2018 va acordar l'adjudicació del projecte a Construccions Fusté SA amb un pressupost d'execució per contracte d'obres de 109.237,02 euros.

Les obres es van portar a terme el mes d'abril passat.

Pavimentació del camí de la Pedrera

Amb data 16 de maig, es va procedir a adjudicar l'obra d'asfaltatge del carrer de les Pedreres (continuació del carrer Ginesta) de la urbanització nova de Vilacolum, entre la cruïlla del carrer Sant Pere i la carretera vella de Vilacolum a Sant Tomàs. Era l'últim tram de carrer pendent de pavimentació.

L'import del pressupost de licitació era de 49.648,49 euros més l'IVA corresponent (import total de 60.135 euros). L'obra va ser adjudicada a Construccions Fusté SA. L'import d'adjudicació fou de 39.976,15 euros. El cost total de l'obra ha sigut de 48.371,14 euros.

Nou parc infantil a Vilacolum

S'ha procedit a l'obertura d'un nou espai per als menuts a Vilacolum, situat al costat del local polivalent del poble, en parcel·la definida com a zona verda, propietat de l'Ajuntament. L'objectiu és recuperar espai públic com a lloc de relació i coneixença de veïns.

Avui dia, els parcs infantils que serveixen per a l'esbarjo dels més menuts tenen poc a veure amb els que feien servir els seus pares. Les qüestions de seguretat i mediambientals han provocat canvis tant en el paviment com en el material dels elements amb què estan fets els jocs.

Les empreses que es dediquen a la construcció dels aparells dels parcs infantils ja tenen plenament en compte les normatives europees. Els productes amb què treballen s'envien a centres de certificació perquè verifiquin que no comporten cap perill.

Els aparells que s'hi han instal·lat són: un gronxador, un tobogan, un balancí i una taula de ping pong. A més, s'ha dotat de mobiliari urbà de dos bancs i una taula de fusta.

Antigues escoles i pista poliesportiva

Un cop rehabilitades les façanes de les antigues escoles (obra feta per l'empresa FGestió per un import de 35.800 euros), s'ha procedit a continuar embellint l'edifici.

S'ha refet tot el remolinat de la façana posterior i la paret de tanca i s'ha pintat. També s'ha

procedit a la substitució de les cistelles de bàsquet i els portals d'entrada a la pista poliesportiva, i s'han pintat els fanals.

Restava per fer la neteja de la pista, el poliment d'aquesta, pintar el terra, i la substitució de les dues portaries d'handbol.

Excursió a Sant Miquel de Cuixà i Vilafranca de Conflent

El casal de la Gent Gran de Torroella de Fluvià va fer, el 8 de juny passat, la tradicional excursió, costejada pel consistori, a Sant Miquel de Cuixà i Vilafranca de Conflent. La sortida va ser des de Torroella de Fluvià, a les 8 del matí.

Sant Miquel de Cuixà és una abadia benedictina del terme comunal de Codalet, de la comarca del Conflent a la Catalunya Nord. Situada al peu del Canigó, a la vall del riu de Lliterà (o Ribera de Taurinya).

Fundada per l'arxipreste Protasi l'any 878 i amb els abats Garí i Oliba va esdevenir un dels centres espirituals i culturals més importants de Catalunya en temps feudal.

Vilafranca de Conflent (en francès *Villefranche-de-Conflent*) és una vila i com una nord-catalana a la comarca del Conflent.

La vila de Vilafranca de Conflent, murallada des del segle XI, inclou dins de les seves muralles la totalitat de la població, on les cases són bastides generalment amb *griota*, nom d'un tipus de marbre. Hi ha tan sols dos barris fora muralles, i un de sol dins del terme propi: l'anomenat *el Barri* (*Faubourg*, en francès). Un altre dels barris de la població, el de l'Estació, on antigament estaven assentats els drapers i assaonadors aprofitant el Canal de Boera, és dins del terme veí de Fullà.

REVETLLA DE SANT JOAN

Nit a l'aire lliure

La revetlla de Sant Joan d'enguany, la nit del 23 de juny, va escaure's en dissabte. Un centenar de persones, veïns i veïnes del municipi i amics i amigues, van assistir al sopar que es va fer a la Sala de Ball. De menú hi havia: amanida, meló amb pernil i entrecot a la brasa amb patates xips. De postres, la tradicional coca de Sant Joan i una tassa de crema. Per beure: vi, aigua, gasosa i cava. Per finalitzar, cafè i cigaló.

Programa

Festa Conjunta Torroella,

Divendres 24 d'agost

A les 8 del vespre,
a la Sala d'Exposicions Municipal de Torroella
INAUGURACIÓ de la XXXV MOSTRA DE COL·LECCIONISME

Dissabte 25 d'agost

A les 12 del migdia, a Vilacolum,
GRAN FESTA D'ANIMACIÓ I ESCUMA

A les 2/4 de 6 de la tarda, a Sant Tomàs,
AUDICIÓ DE SARDANES amb la COBLA

OSONA

A les 12 de la nit, a Torroella, **BALL** amb els grups

+

VIRUS[®]
www.grupvirus.com

I per finalitzar: **DISCO MÒBIL** amb DJ

Festa Major

Vilacolum i Sant Tomàs

Diumenge 26 d'agost

A les 12 del migdia, a Vilacolum,
OFICI SOLEMNE i TRES SARDANES per la COBLA

FOMENT DEL MONTGRÍ

A 2/4 de 7 de la tarda, a Torroella de Fluvià,
CONCERT i BALL de fi de festa amb l'ORQUESTRA

Hi haurà servei de bar i lloguer de cadires.
Organitza: Comissió de Festes i Ajuntament de Torroella de Fluvià.
La Comissió es reserva el dret a canviar la programació.

L'aigua, el foc i les herbes en la nit de Sant Joan

Les llegendes que s'expliquen sobre la nit de Sant Joan, tan voltada de misteris, i les fogueres que s'hi encenen, donen un relleu molt especial a aquesta diada. Són dues les nits de l'any que tenen un encís singular: la de Sant Joan i la de Nadal, tal vegada perquè s'escluen en els solsticis d'estiu i d'hivern, èpoques en les quals el sol es troba en un dels dos tròpics. Són dues nits de bona ventura i de misteri en les quals l'element diví i el misteriós es confonen. La nit de Sant Joan és una nit de passió i d'amor carnal. S'hi revelen els secrets del destí i poden descobrir-s'hi els misteris que envolten la vida. Dos elements tan contraposats com són l'aigua i el foc, que mai no es podran agermanar ni veure's junts, en aquesta nit misteriosa sembla com si la humanitat pretengui, per un moment, unir-los, i en un instant màgic fer florir una mena d'afecte. El poble ho estima com un veritable agent, per a trobar una panacea a tots els mals.

El foc era vist com a representació del poder purificador i fecundant del Sol. Se li feien diversos sacrificis segons les diferents ideologies i les condicions del clima de cada país. Fins i tot hi havia els qui oferien en holocaust els seus propis fills, especialment els primogènits. A l'edat mitjana, era creença que, aquesta nit, dracs, bruixes i mals esperits, estimulats per la luxúria, infestaven l'aire i per això encenien grans fogueres, que travessaven saltant, per purificar l'aire i les persones.

També ha estat costum posar cabeces d'all's a coure al caliu de la foguera per a menjar-les després. Les creien dotades de virtuts preventives i curatives per a tota mena d'infeccions i de malalties. Per a contrarestar la influència de les bruixes i dels mals esperits, es prenien manats d'all's tendres, o bé de ginesta, que es clavaven a les portes de les cases. Així mateix la fadrina que a mitjanit, mentre les campanes tocaven les dotze, era llesta a rentar-se la cara en una font d'aigua clara i transparent, es trobava l'endemà bellíssima com cap altra n'hi hagi. També es té per segur que si, quan toquen les dotze de la nit, es posen els peus dintre un corrent d'aigua cristal·lina, el primer nom que sentirà pronunciar la noia serà el del seu futur marit.

També es creu que les herbes collides al punt de la mitja nit de Sant Joan tenen tota mena de virtuts màgiques i medicinals. Tenint en compte el cicle natural de l'any, les herbes i flors es recol·lecten gairebé totes entre la primavera i l'estiu. El punt central, el de més florida, és justament el solstici d'estiu. A la muntanya és el moment de començar a recollir el farratge i que el bestiar vagi a pasturar pels prats d'altura. La nit de Sant Joan és l'escollida pels herbolaris per fer la recol·lecció de

les herbes. En temps llunyans, hi havia el costum de fer el dia de Sant Joan una Fira d'herbes on es venien totes les herbes collides la nit abans. En general, totes les herbes tenen virtuts aquella nit, però les dues herbes més populars són "la berbena" i "l'herba de Sant Joan".

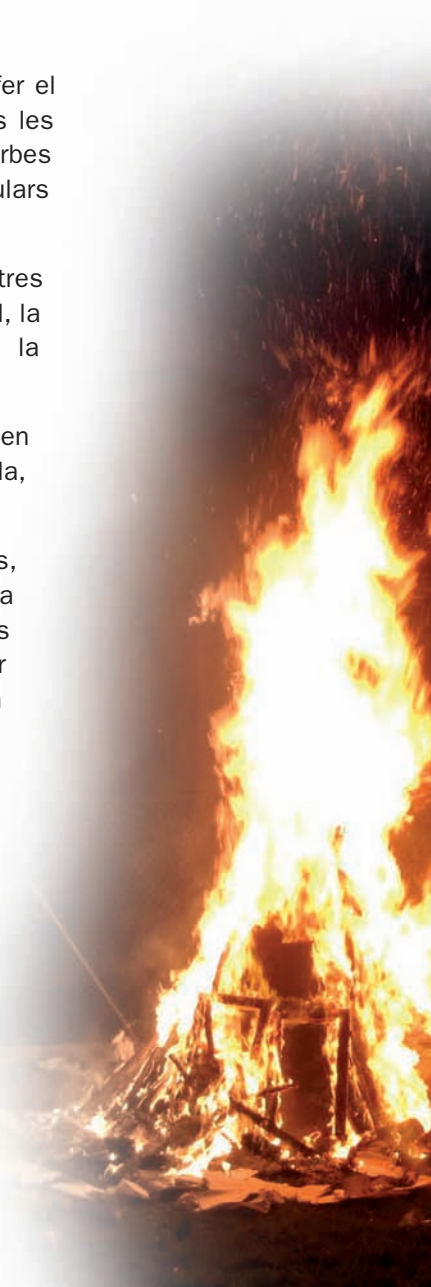
Cada planta té unes aplicacions i virtuts concretes. Altres herbes són: l'alfàbrega, la belladona, la carlina, l'espígol, la falguera, la farigola, la ruda, la sàlvia, la valeriana, la menta, el romaní, el fonoll...

En aquesta nit màgica, la de Sant Joan, les herbes en contacte amb l'aire i l'aigua, sobretot en forma de rosada, tenen una funció regeneradora, purificadora i guaridora.

En alguns llocs, hi ha un costum preventiu de malalties, que consisteix a rebolcar-se per damunt de l'herba molla de rosada. Una altra creença recomana recollir a ulls clucs una herba i fregar-la per la part malalta per aconseguir la guarició. En altres contrades, recomanen fer manats d'algunes herbes, com la farigola i el romaní, per a penjar-les rere la porta, a fi que no entrin els mals esperits. Un altre costum, sobretot a l'alta muntanya, és el de fer rams d'herbes collides en aquesta nit de Sant Joan i cremar-los en els moments de tempesta per a protegir-se del llamp.

El cas és que, arreu del nostre poble, hi havia el costum, que dissortadament es va perdent, de fer-ne recapta de totes aquestes herbes i deixar-les assecar, o bé, de fer-ne oli o aiguardent per tal de poder-lo usar en els moments més convenients, segons la necessitat o la virtut de cada planta.

MONJAGAS

Una barreja ensibornadora d'olors, llum i colors

Imaginem-nos per uns moments que ens trobem a la primavera, bonica estació que sovint ha estat font d'inspiració de reconeguts escriptors i artistes, poetes i pintors al llarg del temps.

Hom s'atansa a donar una breu ullada pels carrerons d'un poblet, com ara el nostre, per a copsar, a l'instant, una aroma i vistositat indescriptibles que embadaleixen qualsevol sensibilitat humana. Com a bons observadors de l'entorn, molt prompte visualitzem una munió de plantes a redol nostre, guarnides d'una immensa varietat de flors, aquestes belles multicolors i multiformes, esquers indiscutibles d'innombrables insectes que acudeixen a elles per assaborir el seu deliciós nèctar, per a flairar les seves perfumades fragàncies i per a pol·linitzar-les atrets pel cromatisme de les seves corol·les.

No cal observar amb massa fixació per adonar-nos de l'ornamentació immillorable que ofereixen els balcons, les terrasses, els patis, els horts o els jardins de casa nostra, els quals es vesteixen de festa quan arriba aquest temps.

Hom pensa que difícilment hi ha res més agradable a la vista que albirar unes imatges d'aquest tipus i no dubto tampoc a imaginar la serenor i el benestar que produeix un paisatge formós com aquest.

De sobte se m'acut pensar i faig memòria del plaer que hom sent quan té l'oportunitat de contemplar alguna de les exposicions de flors que es tenen a l'abast. La de Girona, per exemple, quan any rere any, cobreix, amb una gran diversitat de composicions florals i amb una delicadesa i gust impressionants, el seu barri antic, el qual atreu multitud de visitants d'arreu de Catalunya. Durant els dies que dura la mostra, la ciutat es veu col·lapsada d'automòbils i envaïda de persones afanyoses per visitar el ja esmentat espectacle floral. No és casualitat que això succeeixi, ja que aquest art indueix molta gent a visitar-lo, buscant no només la causa a la prou coneguda sensibilitat femenina; tanmateix es veuen també molts barons que en gaudeixen plenament.

Aquestes magnífiques mostres florals, no es fan per si mateixes, de ben segur que darrere de tot això hi ha moltes hores de treball i dedicació per part de persones enteses, floristes, empreses de jardineria o simplement gent afeccionada o amant de les flors.

El mateix es pot dir de les flors que tenim a casa, difícilment surten soles “així de boniques i formoses”, cal: contemplar-les, regar-les, adobar-les, fertilitzar-les, desparasitar-les, podar-les, estimar-les... per tal que ens puguin oferir l'aspecte embellidor desitjat.

El nostre clima mediterrani, sovint sec, no afavoreix gaire el conreu d'aquestes plantes ornamentals. Els que han visitat el nord d'Espanya, per descomptat més plujós, o països humits, com Holanda, s'hauran adonat que això és un factor important perquè les plantes creixin amb més ufanor i vivacitat; tanmateix, però, actualment hi ha molts sistemes per aconseguir l'ambient adient per tal que es puguin desenvolupar correctament.

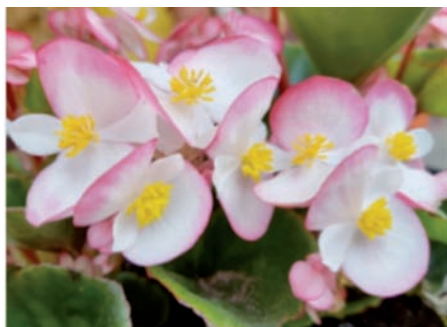
Tot seguit faré una relació de les espècies fanerògames ornamentals més conegudes, amb el nom científic i les seves característiques més importants:

Gerani: És de la família de les geraniàcies i del gènere *Pelargonium*. Les espècies i varietats més conreades són: el gerani zonal (*P. Zonale*), de llarg peduncle i inflorescències en umbel·la de nombroses flors. El gerani d'heure (*P. Peltatum*) que és enfiladís, i el gerani imperial o de pensament (*p. Macranthum* o *P. Grandiflorum*), el qual té unes flors molt vistoses, però sol fer només una florada. La capacitat d'adaptació d'aquesta planta és tal que es considera una de les més comunes en balcons, terrasses i zones enjardinades.

Roser: La seva flor té la fama de ser de les que desprenen una aroma més delicada, tot i que en realitat només una quarta part d'elles són perfumades. La *Rosa Rosàceas* és una espècie rústica, trepadora, arbustiva o en forma de mata amb tiges espinoses. N'hi ha de moltes varietats, la majoria aconseguides per hibridació pels viveristes que busquen noves formes que reunixin les característiques desitjades en una planta ornamental. Existeixen unes 250 espècies de rosa i més de 3.000 variants. Per dir algun nom citaré: la rosa canina, la rosa miniatura, la rosa trepadora, la rosa de te, la rosa silvestre o de pastor...

Clavellina: És una planta de la família de les Clorofil·làcies. N'hi ha de diverses varietats, però les més comunes són: el clavell de les floristes (*Dianthus Caryophyllus*) que és una espècie perenne de variadíssims colors, el clavell dels poetes (*D. Barbatus*) que pot tenir flors simples o dobles reunides a l'extrem de les tiges, el clavell de Xina (*D. Chinensis*) que és semblant a l'anterior, però és de menys alçada i el clavell silvestre (*D. Deltoides*) que forma denses catifes recobertes de flors blanques o roses.

Dàlia: Del grup de les dàlies (*Dahlia*) n'hi ha nombroses espècies i gèneres. És una planta d'arrel tuberosa, que en llocs de clima fred cal arrencar-la a l'hivern o bé protegir-la posant al sòl una capa de palla o plàstic, per a conservar-la millor. Les més comunes són: les dàlies de gran flor, les decoratives, les de flors de cactus, les de pom, les de flor d'anèmona, les georgines...

Crisantem: El *Chrysanthemum*, anomenat comunament "flor de cementiri" forma un gènere botànic de més de 200 espècies. L'anomenat de "flors grans" o de "floristes" no té gaire interès per als jardins. El crisantem perenne no és gaire exigent quant a terreny, tot i que prefereix el fèrtil, ben drenat i una mica àcid.

Baladre: És un arbret ornamental de la família de les Apocinàcies (*Nerium Oleander*). De flors simples o dobles de colors: blanc, rosa, vermell, préssec o salmó; floreix abundantment en anys càlids i assolellats. Necessita molt adob a l'estiu. Les seves fulles en forma de llança de color verd-grisós són metzinoses i tòxiques.

Gessamí: El *Jasminum* és una planta trepadora de creixement ràpid, d'una gran varietat d'espècies; la seva flor està formada de ramells de color blanc i groc i és molt aromàtica. Cal regar-la amb moderació i podar-la després de la floració.

Viola de pensament o pensament: La més coneguda és la *Viola tricolor* que floreix de maig a setembre i en climes benignes, també a l'hivern. Té una corol·la característica: lila, groga i blanca en l'espècie originària. D'aquesta en deriven nombroses varietats. Quan produeixen les llavors, tendeixen a degenerar.

Begònia: És una planta ornamental que pertany a la família de les Begoniàcies (*Begonia Rex*), de fulles grans, asimètriques; les seves flors són grans, rosades, vermelles o blanques reunides formant poms. La fragilitat dels seus teixits aconsellen el seu cultiu en llocs protegits del vent o de la pluja violenta.

CONCEV

90 anys *de* Conxita Subich Coll

El dia 7 de juliol, la senyora Conxita Subich Coll (vídua d'Ernest Ripoll –el carter del nostre poble) va celebrar els 90 anys, en companyia dels seus familiars i amics els quals van oferir-li una festa a la Sala de Ball.

Fer anys és una sensació especial i emotiva. Tantes passes fetes en aquests 90 anys, tants somriures, tantes persones estimades, tantes vivències, tanta gent que has conegut, tanta gent que queda per conèixer... Complir anys és progressar en el coneixement de la vida i les persones. És adonar-te que encara hi ha coses que no pots entendre, que encara queda massa per aprendre, i molt per oferir. Regals? No imagino millor regal que la felicitació d'aquells que t'estimen.

Marxa popular

Torroella de Fluvià, Sant Tomàs i Vilacolum

Diumenge 29 de juliol de 2018

24a marxa popular GRAN ARROSSADA

7 h matí Concentració a la plaça de l'Olivera de Sant Tomàs per iniciar la marxa

14 h migdia Arrossada a la Sala de Ball de Torroella de Fluvià. Cal que tothom porti plats i coberts.

Tant per assistir a la marxa popular com a l'arrossada, cal apuntar-s'hi abans del 27 de juliol a l'Ajuntament.

Telèfon 972 52 02 60

Preu per persona: 15 €

Mainada fins a 10 anys: 10 €

Organitza: Comissió de Festes

Col·labora: Ajuntament de Torroella de Fluvià.

Amb el suport de

Diputació de Girona